

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΜΟΣ ΝΕΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ Ε.Σ.Ε.

Τὸ Σάββατον 28 Μαΐου 1968 ἐγένετο ὁ ἐγκαίνιασμός τῶν ἰδιοκτητικῶν γραφείων τῆς Ε.Σ.Ε., (Μαντζάρου 11, 2ος ὄροφος).

Παρέστησαν πολλοὶ φίλοι προσκεκλημένοι τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐχαιρέτισε τοὺς παρευρισκομένους ἡ Πρόεδρος τῆς Ε.Σ.Ε. κ. Ἄννα Πετροχείλου εἰπούσα τὰ ἑξῆς:

—Κυρίες καὶ Κύριοι, ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ε.Σ.Ε. γιατί μᾶς τιμῆσατε διὰ τῆς παρουσίας σας.

Ὅπως θὰ ἀντιλαμβάνεσθε ἡ χαρὰ ἀλλὰ καὶ ἡ συγκίνησις πρὸς μᾶς κατέχει γὰρ τὴ σημερινὴ ἀπέριττη ἐκδήλωσί μας εἶναι μεγάλη.

Σήμερα πραγματοποιεῖται ἓνα ἔνδειρο δέκα ὀκτὼ χρόνων.

Ἀποκτήσαμε ἐπὶ τέλους γραφεῖα καὶ μάλιστα ἰδιόκτητα.

Δὲν εἶναι αὐτὸ μικρὸ πρᾶγμα γὰρ μᾶς, πρὸς στεροῦμεθα οὐσιαστικὰ πόρων. Καὶ ὅμως τὸ πετύχαμε!

Γι' αὐτὸ βοήθησαν: τὸ κράτος, μέλη καὶ φίλοι μας — ἀρκετοὶ βρίσκονται ἀνάμεσά μας —, ἐκδηλώσεις τῆς Ε.Σ.Ε. καὶ δάνειον ἀπὸ φίλη Τράπεζα.

Γιὰ νὰ φθάσωμε ἔμως ὡς ἐδῶ χρειάστηκαν πολλοὶ ἀγῶνες, γιατί ὑπερπηδήσαμε πολλὰ ἐμπόδια.

Ἀντιμετωπίσαμε ἐχθρότητες, ζήλειες καὶ ἀντιπάθειες, πρὸς ὅπως ὅλοι γνωρίζομε, τίς ὑφίστανται μόνον ὅσοι δροῦν καὶ ἐπιτυγχάνουν.

Δὲν φοβηθήκαμε! Γιατί μόνον οἱ ἀδύνατοι φοβοῦνται νὰ κάνουν ἐχθρούς, καὶ δεχθήκαμε τὴ ζήλεια καὶ τὴν ἀντιπάθεια τῶν ἄλλων σὰν εὐνοϊκὰ σημεῖα.

Δὲν ἔλειψαν καὶ οἱ ἀδικίες πρὸς εἶχαν κακὰς συνέπειες.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι τὸ ἀδίκιο καὶ τὸ κακὸ γίνονται πολὺ εὐκόλα. Δύσκολη εἶναι ἡ ἐπανόρθωσή τους, ἔχει ὅμως καὶ ἀδύνατη.

Γιὰ νὰ νικήσωμε χρειάσθηκε νὰ παλέψωμε καὶ τὸ πετύχαμε, γιατί εἶχαμε τὸ δίκιο μὲ τὸ μέρος μας.

Αὐτὸ ὅμως δὲν ἀποκλείεται νὰ ξανασυμβῆ, γιατί τὰ ἐπιτεύγματά μας συνεχῶς πολλαπλασιάζονται.

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θὰ ξανακίησουμε, γιατί θὰ ἔχωμε πάντα τὸ δίκιο μὲ τὸ μέρος μας, καὶ θὰ μᾶς τὸ δώσουν ἐκεῖνοι πρὸς βλέπουν πολὺ μακριά.

«Μηδενὶ δίκην δικάσης πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης».

Ἡ Ε.Σ.Ε. ἔδωσε στὰ 18 τῆς χρόνια πάρα πολλὰ ἀνιδιοτελῶς, πρὸς κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τῆς τὰ ἀμφοσθητήση. Καὶ εἶναι διατεθημένη νὰ συνεχίσῃ νὰ δίνῃ, ὅσα μπορεῖ περισσότερα, γιατί θέλει νὰ φθάσῃ τὴ σηγλαιολογία στὴν Ἑλλάδα τόσο ψηλά, πρὸς νὰ γίνῃ πολὺ πρὸς ζηλευτὴ — ἀπ' ὅ,τι εἶναι σήμερα — στοὺς φίλους τῆς, καὶ πολὺ περισσότερο ἄτρωτη στοὺς ἐχθρούς τῆς, πρὸς εὐτυχῶς μειοψηφοῦν.

Βαδίζει μὲ θάρρος καὶ ἀνταπάρνησι, σταθερὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ τὸν τραχὺ

δρόμο, πού λέγεται Σπηλαιολογία.

Τήν ἐν γένει προσφορά τῆς Ε.Σ.Ε. τόσο στήν ἐπιστήμη ὅσο καί στήν Ἑθνική Οἰκονομία, θά σᾶς ἐκθέσῃ μὲ λίγα λόγια ὁ Γενικός Γραμματεὺς μας κύριος Γεώργιος Γραφίδης.

Θά τελειώσω μὲ ἓνα ποίημα τοῦ Ἀνδρόγειου Ἀλεξανδρίδη.

Ἐρώτησα τὸ θαυμασμό:
Γιατί ποτὲ δὲν εἶσαι μόνος;
Ποιὸς μὲ τὸ πρόσωπο χλωμὸ
σὺν γὰ τὸν δέρνῃ κρυφὸς πόνος
σὲ τριγυρνάει ἀπὸ κοντά;
Κι' αὐτὸς γελῶντας μ' ἀπαντᾷ:
Δὲν τὸν γνωρίζεις;
Εἶν' ὁ ΦΘΟΝΟΣ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Γ. Γραφίδης — Νίδας, Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ε.Σ.Ε., ἀνέπτυξε ἐν συντομίᾳ τὴν δράσιν τῆς ἐταιρίας, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Ἀνέκφραστος εἶναι ἡ χαρὰ μας, διὰ τὴν σημερινὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐπιλέκτων φίλων καὶ τῶν προσωπικοτήτων τῶν ὁποίων ἡ παρουσία ἀποτελεῖ ὑψίστην δι' ἡμᾶς τιμὴν, καὶ ἐνέχει τὴν ἔννοιαν — ἄς μοὶ ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις — τῆς ἀναγνωρίσεως ἐνὸς ἔργου τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ θά ἀναζητηθῇ εἰς τὸ 1950.

Πρὸ 18 ἐτῶν, μιὰ ἐλαχίστη ὁμάς φίλων τῆς σπηλαιολογίας καὶ ἔρευνῶν τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἔδρων εἴτε μεμονωμένα εἴτε ὡς μέλη σπηλαιολογικῶν ὁμάδων εἰς φυσιολατρικὰ Σωματεία, συνέπηξεν τὴν Ἑλληνικὴν Σπηλαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

Μερικοὶ ἀπὸ τὴν μικρὰν ὁμάδα τῶν ἰδρυτῶν δὲν παρίστανται ἀπόψε ἐδῶ. Εἰς τὸ ἀποφινὸν προσκλητήριον εἶναι ἀπόντες ὁ Γιάννης Πετρόχειλος, ὁ Κώστας Ἐλευθερουδάκης, ὁ στρατηγὸς Κοσμάς, ὁ Γιώργος Σταματάκος, ὁ Ἀνδρέας Πάγκαλος τοῦ ὁποίου τὸ χῶμα πού τὸν σκεπάζει εἶναι ἀκόμη νωπὸ. Ἄς εἶναι ἡ μνήμη αὐτῶν αἰώνια.

Τὸ ξεκίνημα τῆς ὁμάδος ἔγινε. Ἀρχίζει μὲ ἔρευνες στὴν Κεφαλληνία, στὴν Σάμο, στὴν Ἀκαρνανία, στὴν Φθιώτιδα, στὴν Λακωνία, στὴν Ἀρκαδία, στὴν Κρήτη, στὴν Λέρο, στὸν Ὑμηττό, στὴν Πάρνηθα, στὴν Πεντέλη (Βρεδοῦ). Μὲ τὴν πάροδο τῶν μηνῶν καὶ τῶν ἐτῶν οἱ ἔρευνες ἐπεκτείνονται σὲ ὅλο σχεδὸν τὸν ἑλληνικὸ χῶρο, σὲ βαθμὸ πού σήμερα τὰ καταχωρημένα στὸ Σπηλαιολογικὸ Μητρώο τῆς Ἑλλάδος σπήλαια γὰ φθάνουν τὰ 4.300. Καὶ μόνον τὸ ἄκουσμα τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ δίδει τὸ μέτρον τῆς δραστηριότητος. Ἡ ὁμάδα εἶναι μικρὴ ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς μεγάλο.

Παράλληλα μὲ τὴν ἔρευνα, ἀρχίζει καὶ ἡ ἐπιτελικὴ ἐργασία. Γίνεται ἡ συγκέντρωσις τοῦ διάσπαρτου πνευματικοῦ ὕλικου ἀπὸ παλαιότερες περιγραφὰς πού φθάνουν μέχρι τοῦ Πausanias, ἢ συγκρότησις σπηλαιολογικῆς βιβλιοθήκης, ἢ σύστασις τοῦ Σπηλαιολογικοῦ Μητρώου τῆς Ἑλλάδος, ὁ καταρτισμὸς τῶν ἀτομικῶν διὰ κάθε

σπήλαιον φακέλλων, ή δημιουργία επαφών με τις ξένες σπηλαιολογικές Ὀργανώσεις, ή εκδόσεις τοῦ «Δελτίου» τῆς Ἑταιρείας. Τὸ τελευταίον αὐτό, ἀρχικά, λόγω πενίας ἐξεδίδετο πολυγραφημένο, δὲν ἐβράδυνεν ὅμως νὰ ἐκτυπώνεται σὲ τυπογραφεῖον διὰ νὰ φθάσῃ σήμερα σὲ ὀκτῶ Τόμους — ἓνα κατὰ διετίαν. Εἶναι τὸ μοναδικὸν ἑλληνικὸν εἰδικὸν περιοδικόν, ἀπολαμβάνον διεθνoῦς ἐκτιμῆσεως καὶ ἀνταλλάσσεται μετὰ τις ἐκδόσεις 40 καὶ πλέον Κρατῶν.

Ἰδρύεται τὸ Σπηλαιολογικὸν Κλιμάκιον τῆς Κρήτης. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, χάρις στὴν δραστηριότητα τοῦ Προέδρου του καὶ τὴν συνδρομὴν πολυτίμων συνεργατῶν, χάρις στὴν στοργὴν μετὰ τὴν ὁποίαν περιεβλήθη ἀπὸ ὅλας τὰς Κρατικὰς Ἀρχάς, ἀναπτύσσει δραστικὰ ὑποδειγματικὴν καὶ μεγαλειώδη. Δὲν ἔμεινε κρητικὴ γωνιά ἀνεξερεύνητη. Τὰ καταγραφέντα σπήλαια τῆς Κρήτης ἀνέρχονται σήμερον εἰς 3137.

Ἡ σπηλαιολογικὴ ἔρευνα, μετὰ τὴν ἔκτασιν τὴν ὁποίαν ἔλαβε ἤτο ἐπόμενον νὰ ἐπισημάνῃ τὴν πλουτοπαραγωγικὴν ἀξίαν μερικῶν σπηλαίων τὰ ὅποια μετὰ τὴν διευθέτησίν των ἀπετέλεσαν ἀξιολόγους τουριστικὰς μονάδας, διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἑλληνικὴν τουριστικὴν οἰκονομίαν. Ἡ διευθέτησις των ἔγινε μετὰ τὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν καθοδήγησιν τῆς Ἑλληνικῆς Σπηλαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἀρχίζει μετὰ τὸ σπήλαιον Περάματος Ἰωαννίνων, ἀκολουθοῦν ἡ Βλυχάδα καὶ ἡ Ἀλεπότρυπα Δυροῦ, ἡ Δρογγοράτη, ἡ Μελισσάγη καὶ οἱ Μῦλοι Ἀργοστολίου Κεφαλληνίας, ἡ Ἀνεμότρυπα Πραμάντων, τὸ Κουτούκι Ἀττικῆς. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, διὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιῶν του ἔρχεται πλουσιπάροχα ἐπίκουρον τῆς προσπάθειας συλλαμβάνον τὸ μέγεθος τῆς τουριστικῆς ἀξίας τοῦ σπηλαιολογικοῦ πλοῦτος τῆς χώρας. Ἐνισχύει τὴν ἔρευναν, ζητεῖ τὴν συνεργασίαν μας, ἡ ὁποία καὶ τοῦ παρέχεται.

Μετὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν μελετῶν καὶ ἐρευνῶν τῆς ἡ Ε.Σ.Ε. ἐπισημαίνει τὴν κολλοσσιαίαν ἀξίαν μερικῶν σπηλαίων ἀπὸ ἀπόψεως παλαιοντολογικῆς — ἀνθρωπολογικῆς.

Τὰ σπήλαια Ἀλεπότρυπα, Κόνικινες Πέτρες Χαλκιδικῆς, Φυτίδι Κεφαλληνίας, Προφήτης Ἡλίας Ριζοπούλεως Ἀθηνῶν, μετατρέπονται σὲ ἐκτεταμένα πεδία ἐρεύνης καὶ μελέτης, σχετικῆς μετὰ τὴν παρουσίαν τοῦ πρώτου ἀνθρώπου εἰς τὸν ἑλλαδικὸν χῶρον. Διὰ τῆς ἐπιμόχθου ἐργασίας μελῶν τῆς ἡ Ε.Σ.Ε. συνέβαλεν εἰς τὸν πλουτισμὸν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Σπάρτης, μετὰ τὸν ὄγκον τῶν εὐρημάτων τῆς Ἀλεπότρυπας. 36 κιθῶτια εὐρημάτων καὶ 117 μεμονωμένα τεμάχια πολυτίμων ἀντικειμένων θεμελιώνουν τὴν προσπάθειαν τῶν ἐπιστημόνων, τῶν τεταγμένων εἰς τὴν παλαιοανθρωπολογικὴν μελέτην τῆς Λακωνίας. Βραχογραφίαι ἀποκαλύπτονται εἰς ἑλληνικὰ σπήλαια διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας, ἀνοίγουσαι τὴν ὁδὸν τῆς ἐρεύνης ἐπὶ ἀνυπάρκτου μέχρι σήμερον θέματος. Οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες θὰ ἀποφανθοῦν ἂν αἱ βραχογραφίαι αὐταὶ εἶναι μεγαλυτέρας ἀξίας ἀπὸ τὰς βραχογραφίας τοῦ ἰσπανικοῦ σπηλαίου ALTAMIRA καὶ ἄλλων γαλλικῶν σπηλαίων. Ἡ ἔρευνα εἶναι ἐφεξῆς θέμα καὶ ἔργον τῶν καθ' ὕλην ἐπιστημόνων, ὀργανισμῶν καὶ ὀργανώσεων.

Ἡ Ε.Σ.Ε., διὰ τοῦ ἴδρυτοῦ τῆς Ἰωάννη Πετροχειλοῦ, συνηργάσθη μετὰ τὴν Διεθνή Ἀποστολὴν τῆς μελέτης τῆς ἀστάθμης τῆς Μεσογείου, ὅταν τὸ ὠκεανογρα-

φικόν πλοῖον τῆς ἀποστολῆς, τὸ «VEMA» ἠργάζετο εἰς τὰ κρητικὰ καὶ τὰ Λακωνικὰ παράλια. Συνηργάσθη ἐπίσης ἡ Ε.Σ.Ε. μετὰ τῶν ἐπιστημόνων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας κατὰ τὴν διὰ ραδιο-ισοτόπων ὕδρολογικὴν ἔρευναν τῶν καταβοθρῶν τῆς Ἀρκαδίας.

Ἀνελάδομεν τὴν μελέτην τῶν ἑλληνικῶν σπηλαίων ἀπὸ ἀπόψεως ἱστορικῆς καὶ λαογραφικῆς. Τὸ ἑλληνικὸν Κράτος διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας προσήλθεν ἠθικῶς ἀρωγὸν εἰς τὴν προσπάθειαν. Διὰ τῶν ἀνὰ τὴν χώραν Ἐπιθεωρήσεων Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν αἰτηθέντων στοιχείων, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας τῶν ὑπερέθη τίς προσδοκίαις μας.

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς σπηλαιολογίας στὴν Ἑλλάδα, ἔτυχεν παγκοσμίου ἀνταποκρίσεως καὶ ἀναγνωρίσεως. Χάρις στὴν κατακτηθεῖσαν θέσιν, κατέστη δυνατὴ ἡ κατὰ τὸ 1963 σύγκλησις εἰς Ἀθήνας τῆς Α' Διεθνoῦς Σπηλαιολογικῆς Συνόδου (COLLOQUE) μὲ συμμετοχὴν 16 Κρατῶν καὶ 180 συνέδρων. Ἡ ὀργάνωσις τῆς Συνόδου αὐτῆς ἔτυχεν τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, ἐπικυροῦντος τὴν προσπάθειάν μας πρὸς διεθνή προβολὴν τῆς χώρας μας. Ἐπηρεολούθησαν ἔκτοτε διμερεῖς καὶ τριμερεῖς σπηλαιολογικαὶ «συναντήσεις» ἐν Ἑλλάδι συμβάλλουσαι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πνευματικῶν σχέσεων τῆς χώρας μας μετὰ τοῦ ἔξωτερικοῦ. Φυσικὸν εἶναι, ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνέργειαι μας νὰ ἔρχωνται ἐπίκουροι τῆς μεγαλειώδους προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ εἰς τὸ ἀνώτατον δυνατὸν σημεῖον. Ἔχομεν ὅμως καὶ τὸ ἀντίστροφον. Εἰς τὸν διεθνή στίβον, τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος ἀναφέρεται πάντοτε χάρις στὴν συμμετοχὴν μας εἰς τὰ Διεθνή Σπηλαιολογικὰ Συνέδρια. Αἱ εἰς αὐτὰ ἀνακοινώσεις μας προκαλοῦν τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον καὶ δὴ τῶν ξένων σπηλαιολόγων καὶ ἐπιστημόνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων προσωπικότητες παγκοσμίου κύρους. Τμητικαὶ διακρίσεις ἀπονέμονται εἰς τοὺς Ἑλληνας Συνέδρους.

Τεράστιον ὕλικὸν τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖ χρόνια δι' ἐπεξεργασίαν ἔχει συγκεντρωθῆ εἰς τὴν Ε.Σ.Ε. Ἐὰν διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἠργάσθησαν ὀλίγοι, ἡ σκυτάλη πρέπει νὰ παραδοθῆ εἰς περισσοτέρους νέους. Τὸ πρόβλημα ἀντεμετωπίσθη μὲ τὴν ὀργάνωσιν Σπηλαιολογικοῦ Σεμιναρίου διὰ τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων σπηλαιολόγων. Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ συνδρομὴ ἢ ὁποία μᾶς παρεσχέθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπὸ Καθηγητᾶς Ἀνωτάτων Σχολῶν, Ἀρχαιολόγους, Μηχανικούς, Γεωλόγους καὶ λοιποὺς ἐπιστήμονας, δίδει τὸ ὕψος τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ὑπὸ τῆς Ε.Σ.Ε. πραγματοποιουμένου ἔργου.

Αὐτὸ ὑπῆρξεν ἐν ὀλίγοις τὸ ἔργον τῆς Ἐταιρίας μας μέχρι σήμερον.

Ὁ ἐγκαινιασμὸς τῶν νέων γραφείων τῆς πρὸς μόνιμον στέγασιν τῆς ἐργασίας, ἃς ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρίαν διὰ μίαν νέαν ἐξόρμησιν μὲ τὴν ἀγάπην σας καὶ τὴν ὑποστήριξίν σας.

Ἀκολούθως, ἐκ μέρους τοῦ Ἑλ. Ὁρ. Συνδέσμου ὁ κ. Ἄν. Μαρῖνος, ἀντιπρόεδρος τοῦ Κ. Συμβουλίου, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κυρία Πρόεδρος,

Ὡς εκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρειβατικοῦ Συνδέσμου, σᾶς εὐχαριστοῦμεν διότι, μὲ τὴν εὐγενικιά σας πρόσκλησι, μᾶς δώσατε τὴν εὐκαιρία νὰ παρευρεθῶμεν εἰς τὴν σημερινὴν ἑορταστικὴν ἐκδήλωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Σπηλαιολογικῆς Ἑταιρείας, κατὰ τὰ ἐγκαίρια τῶν νέων ιδιοκτητῶν γραφείων της.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἀκόμη διότι μᾶς δίδετε τὴν εὐκαιρία νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὸ ὅποιον παρακολουθοῦμεν τὸ σοβαρὸν ἔργον, τὸ ὅποιον ἐπιτελεῖ ἡ Ἑταιρία σας.

Ὅπως πολὺ καλὰ ξέρετε, οἱ Ἕλληνες ὀρειβάται, εἰς τὴν πρωτοπορίαν τῶν δροσίων ἀνήκε ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ἰδρυτὴς τῆς Ἑταιρείας Σας, ἀείμνηστος Γιάννης Πετρόχειλος, συνηθίζουσι σὲ κάθε τους εὐκαιρία νὰ παίρουν τὸν ἀνηφορικὸ δρόμον ποὺ τοὺς φέρνει στὶς κορυφὰς τῶν ἐλληνικῶν βουνῶν, γιὰ νὰ ζήσουν ἐκεῖ ψηλὰ ἔστω καὶ γιὰ λίγο εὐτυχημένες, ἀληθινὰ ὥρες καὶ ἀπὸ τὰ ὕψη, μαγικὸν τὸν κόσμον οἱ ματιὰς τους ν' ἀντικρῶσιν — γιὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὰ λόγια τοῦ Ἑθνικοῦ μας ποιητοῦ. Ἐκ παραλλήλου, ὅμως, σὲ κάθε τους εὐκαιρία, μὲ τὴν ἴδια εὐχαρίστησιν συνηθίζουσι νὰ κατεβαίνουν στὰ σπήλαια, ποὺ κατὰ κανόνα εὐρίσκονται στὶς πλαγιὰς τῶν βουνῶν μας γιὰ νὰ ζήσουν καὶ ἐκεῖ παρόμοιες εὐτυχημένες ὥρες καὶ νὰ ἀποθαυμάσωσι τοὺς ἀληθινούς θησαυροὺς ποὺ πολλὰ ἀπ' αὐτὰ ζηλότυπα κρύβουσι μέσα τους.

Ἔτσι, οἱ Ἕλληνες ὀρειβάται εἶναι σὲ θέσι νὰ ἐκτιμῶσιν τὴν ἀξία τοῦ ἔργου τὸ ὅποιον ἐπιτελεῖ ἡ Ἑταιρία σας, ἡ ὁποία, μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν κάθε σπηλαίου, καὶ τίς σχετικὰς ἐξερευνησεις ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀπὸ πεπειραμένους σπηλαιολόγους, διὰ τῆς μετέπειτα ἀξιοποιήσεως ἐκείνων τὰ ὁποία παρουσιάζουσι ἐνδιαφέρον, παρέχει τὴν δυνατότητα καὶ δίδει τὴν χαρὰ εἰς τοὺς πολλοὺς πλέον νὰ γνωρίσωσι ἀπὸ κοντὰ τοὺς κρυμμένους αὐτοὺς θησαυροὺς, γιὰ τοὺς ὁποίους τόσα πολλὰ κατὰ καιροὺς ἔχουσι λεχθῆ καὶ ἔχουσι γραφῆ ἀπὸ ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἑταιρείας σας.

Οἱ Ἕλληνες ὀρειβάται εὐχόνται νὰ εἶναι καλορρίζικα τὰ νέα σας γραφεῖα καὶ εἰς τὴν Ἑταιρία σας νὰ ἐξακολουθήσῃ μὲ τὴν ἴδια πάντοτε ἐπιτυχία τὸ ὠραῖον καὶ τόσον ἀξιόλογον ἔργον της, τὸ ὅποιον πράγματι τιμᾷ καὶ αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν Πατρίδα μας.

Ἐπίσης ἐκ μέρους τῆς Ὀμοσπονδίας Ἐκδρομικῶν Σωματείων Ἑλλάδος, ὁ κ. Δ. Παπαδημιτρίου εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κυρία Πρόεδρος, Κύριοι Σύμβουλοι, Ἀγαπητοὶ φίλοι, Κυρίες καὶ Κύριοι.

Εἶμαι εὐτυχής, διότι ἠμπορῶ νὰ μεταδώσω στὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ καὶ στὴν ἐκλεκτὴ αὐτὴ συγκέντρωσιν μελῶν καὶ φίλων της τὸν ἐγκάρδιον χαίρετισμόν, τὴν χαρὰ καὶ τὴν συγκίνησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὀμοσπονδίας Ἐκδρομικῶν Σωματείων Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῶ, γιὰ τὸ ἐξαιρετικὸν γεγονός τῆς ἀποκτήσεως ιδιοκτητῆς στέγης, τῆς ὁποίας σήμερον μὲ τὸν ἁγιασμόν καὶ τίς εὐχὰς τῆς ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ μὲ τίς εὐχὰς ὄλων μας τῶν παρισταμένων ἐγκαινιάζεται ἡ ἔναρξις μιᾶς νέας ἐποχῆς δραστηριό-

της τῆς Ἑταιρίας, ἐκείνης πού αἴσια προοιωνίζεται: ὁ νεόδμητος οἶκος της.

Κυρίες καί Κύριοι, δέν πρέπει νά ξεχάσωμε πῶς ἡ Ἑταιρία δέν ὑπῆρξε ποτε ἄστεγη. Εἶχε πάντοτε τή στέγη της καί ἦταν ἡ στέγη τῶ σπίτι τῆς καλωσύνης καί εὐγενείας, τῆς φιλοξενίας τῆς οἰκογενείας τοῦ ζεύγους Πετροχείλου. Σήμερα ἀπλῶς ἄλλαξε διεύθυνσι καί στοὺς χώρους τῆς ἐργασίας θά εἶναι καί θά στεγάζωνται οἱ ἴδιοι ἔνοικοι.

Τὰ σημερινὰ ἐγκαίρια εἶναι καί ἓνα προσκλητήριο γιά μιὰ νέα ἀφετηρία ἐργασίας καί δραστηριότητος μὲ κατευθυντήριο στόχο τοὺς εὐγενεῖς μὰ καί ἐπιστημονικοὺς καταστατικοὺς σκοποὺς τῆς Ἑταιρίας.

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ δέν εἶναι ἡ σωματειακὴ ὀργάνωσι τῶν ρωμαντικῶν καί αἰσθητικῶν ἀναζητήσεων τῶν πρώτων χρόνων τῆς σπηλαιολογικῆς ἐρεύνης. Ἡ σπηλαιολογία, πού ἄλλοτε ἦταν ἓνας ἐπικουρικὸς κλάδος ἄλλων ἐπιστημῶν, εἶναι σήμερα μιὰ αὐτοτελὴς ἐπιστήμη ἐρεύνης μὲ μεγάλο ἀνάπτυγμα ἀποστολῆς καλύπτουσα σημαντικὰ κεφάλαια ἄλλων ἐπιστημῶν ὅπως τῆς γεωλογίας, παλαιοντολογίας, ἀνθρωπολογίας, ἀρχαιολογίας, μετεωρολογίας, φυσικῆς, ἱστορίας κ.λπ. Ὁ Πλούτων δέν εἶναι ὁ μυθολογικὸς θεὸς τοῦ Κάτω Κόσμου, ὁ θεὸς τοῦ ἐρέβους καί τῆς κολάσεως· εἶναι ὁ θεὸς τῶν κοιτασμάτων καί τῶν ἀποθεμάτων τοῦ πλοῦτου τῆς Γῆς, τὸ ταμειυτήριο τῶν θησαυρῶν της. Εἶναι συνεπῶς αὐτονόητο, πόσης σημασίας καί ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος εἶναι ἡ σπηλαιολογικὴ ἔρευνα, ἡ ἔρευνα τῶν «Ἀΐδων δόμων» καί πόσο ἐκτεταμένο εἶναι καί μέλλει νά εἶναι τὸ ἔργο τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Δέκα ὀχτὼ χρόνια ἐρεύνης καί πλουσιωτάτης ἀποδόσεως εἶναι τὸ ἔργο τῆς Ε.Σ.Ε. Ὁ εὐσύνοπτος ἀλλὰ σφυρήλατος στή σκέψι ὡς πρὸς τὴν ποσότητα καί τὴν ποιότητα ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου τῆς Ἑταιρίας, ὅπως τὸν ἀκούσαμε ἀπὸ τὴν γλαφυρὴ καί εὐγλωττῆ ἀνακοίνωσί του, ἀπὸ τὸν φίλτατο Γενικὸ Γραμματέα της κ. Γραφιδό, ἡ ἐπαφὴ τῆς Ἑταιρίας μὲ δημοεῖδεις Ὀργανώσεις τῆς ἀλλοδαπῆς μὲ τὴν συμμετοχὴ της στὰ Διεθνῆ Συνέδρια καί τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν δημοσιευμάτων της· ὅλο αὐτὸ τὸ πολυσχιδὲς ἀλλὰ καί ἐπίμοχθο ἔργο ἐνεργείας καί ἀγάπης πρὸς τὴν ἔρευνα εἶναι μιὰ λαμπρὴ ἀκτινοβολία δραστηριότητος, ἡ ὁποία μᾶς καθυποβάλλει στὸ θαυμασμό της ἀλλὰ καί μᾶς ἐπιμιρίζει καί μὲ τὰς εὐθύναις μᾶς ἀντάξιας συνεχείας.

Ἀπὸ τὴν ἀγαπητὴ μας Πρόεδρο κ. Ἄννα Πετροχείλου ἀκούσαμε στὸν βραχὺ, ἀλλὰ τόσο περιεκτικὸ σὲ νόημα χαιρετιστήριό λόγο της καί τὴν ἔκφρασι ἑνὸς παραπόνου γιά τίς ἄδικαι ἐπικρίσεις πού στρέφονται κατὰ τῆς Ἑταιρίας καί πού ἔχουν τὸ πικρόχολο χαρακτηριστικὸ τοῦ φθόνου. Μάλιστα ἡ ἐπανάληψι τῆς λέξεως στὸ λόγο ἐδημιούργησε καί τὸν ὄρο «φθονολογία». Δέν ἔχομε — λυπᾶμαι διότι τὸ ὁμολογῶ — ὑπ' ὄψει μας τίς συγκεκριμέναις περιπτώσεις αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ φθόνου πρὸς τὸ ἔργο τῆς Ἑταιρίας.

Ἡ καλόπιστη κριτικὴ, κυρίες καί κύριοι, εἶναι πάντα εὐπρόσδεκτη, ὅταν κατευθύνεται ἀπὸ εὐγενεῖς σκοποὺς καί ἀποβλέπει σὲ ὠφέλιμες ὑποδείξεις καί ἀκόμα ὅταν δέν συνοδεύεται ἀπὸ βέλη «πονηροῦ δολίως κινούμενα». Ἀποτελεῖ συνηθισμένον φαινόμενον ἡ ἄσκησι κακῆς κριτικῆς καί ὑπόπτου ἐλέγχου πρὸς ἓνα ἔργο, πού τὸ

πλαισιώνει ή δημιουργικότης και ή ώφέλιμος απόδοσις. Άλλά θα πρέπει να γίνη νοητό πώς ή κακόβουλη κριτική προέρχεται κατά κανόνα από εκείνους που στεροϋνται δυνατοτήτων δημιουργικής πνοής και έργασίας. Αύτη δέ ή στάσις των, συχνότατα στάσις και προβολή ύπεροφίας και κάποτε στάσις καλύψεως παραλείψεων και αδρανείας των, αποδεικνύει τή δραστηριότητα του καθ' ού ή κακόβουλος και εν πάση περιπτώσει δυσμενής κριτική. Άλλά ως άγνοήσωμε τούς επικριτάς και ως συνεχίσωμε τó έργο μας. «Τής άρετής ήψατο ούδέν άγος».

Στόν χώρο αυτό, τόν καινούργιο οίκο τής Έταιρίας, ως συνεχισθή ή έργασία με σύμβολο τó «Πιστεύω στό "Έργο μας» και τήν παράδοσι των περασμένων.

Έδω Κυρίες και Κύριοι, έθεμελιώθη και καθαγιασθηκε σήμερα τó εργαστήριο τής Έταιρίας. «Όσοι πιστοί προσέλθετε». Θα είμαστε εργάτες και υπηρέτες τής Έπιστήμης και θα άνοιξωμε στό καινούργιο σπίτι μας νέους δρίζοντες έργασίας και ώφελίμου έθνικής και πολιτιστικής δράσεως.

Τέλος, εκ μέρους του Συνδέσμου Έλλήνων Όρειδατών, ό πρόεδρος αυτού κ. Άλεξ. Κοτσάμπασης με θερμά λόγια συνεχάρη τó Συμβούλιον τής Ε.Σ.Ε. και τής ηύχθή τή συνέχισιν του έργου της συνεχώς αύξανομένου.

R E S U M E

Le 28 mai 1968 a eu lieu l'inauguration des nouveaux bureaux, propriété de la Société Spéléologique Hellénique, 11 rue Mantzarou, 2e étage. Les membres et plusieurs amis de la Société y ont assisté et exprimé leurs félicitations.